

ligesom jeg troer, at man maa vogte sig for at puste Tølelsen af den communale Selvstændighed altfor høit op, naar man ikke vil opløse det hele Samfund i smaa Samfund, der føle sig uafhængige af hverandre, saaledes vil jeg sige, at denne Stilling ligeoverfor en af Staten bestilket Mand dog ikke er saa særegen for Communalbestyrelserne, at det i høi Grad skulde genere dem at være stillede ligeoverfor Regjeringscommissairen, medens de f. Ex. ere stillede ligeoverfor Politimesteren paa en saadan Maade, at der heller ikke der er Spørgsmaal om Andet end at parere Ordre, naar de faae en saadan. Jeg ser heller ikke rettere end, at naar det endelig kommer derpaa an, kunde Forholdet maaskee nok ordnes paa en noget anden Maade, end det er foreslaaet her; men naturligtvis maa der indrømmes Regjeringscommissairen en betydelig Indflydelse, derom kan der ikke være Spørgsmaal, naar han overhovedet skal fyldestgjøre sin Hensigt. — Det andet Spørgsmaal, der ligger for med Hensyn til Regjeringscommissairene, og som jeg indrømmer er den store Plet, om jeg saa maa sige, paa Procentsystemet, er Bekostningen. Det var af Hensyn til denne Bekostning, at jeg i mit oprindelige Forslag havde forsøgt at benytte Forholdene, saaledes som de forelaae, til Drikraft for at faae Indtægten frem, nemlig ved min saa ofte omtalte § 6; men heller ikke dette Udvalg har villet indlade sig paa den, men har kastet sig over paa Regjeringscommissairene, og jeg erkjender, at de kunne føre og forhaabentligt vilde føre til mere fyldestgjørende Resultater end den indirecte Dvang, der laa i § 6, saa at jeg altsaa forsaavidt ikke kan have Noget imod at blive staaende derved. Men hvad nu Omkostningerne angaaer, da troer jeg vel, at Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Aede Valgkreds (Fenger) har regnet noget rigeligt — det ligger jo ganske naturligt for ham ifølge den Stilling, han indtager til Sagen — men jeg troer paa den anden Side ogsaa, at den ærede Ordfører har regnet lidt for knebent, og at Sandheden vil komme til at ligge midt imellem. Sandheden vil blive den, antager jeg, at Omkostningerne vilde komme til at udgjøre omtrent 100,000 Rdlr. Jeg troer ikke, man skal

gjøre sig Illusioner om, at de vilde blive stort mindre; men jeg vil sige, at naar det er Tanken, at man overhovedet skal blive staaende ved en Indkomstbestatning her i Landet, saa anseer jeg disse 100,000 Rdlr. om Aaret, givne ud i disse to Aar, for at være godt udgivne, for igjennem dem at skaffe Principerne og Fremgangsmaaden frem i Communerne, hvor man da senere, naar der først er givet et Grundlag, vil kunne hjælpe sig med færre Kræfter.

Altsaa, forsaavidt det egentlige Procentsystem angaaer, da har jeg erklæret, at jeg kan gaae ind paa det og kan bruge det og maa forlange det, naar man derved vil forberede Indførelsen af en stadig Indkomsskat; men indskrænker man som sagt Loven til at være en Leilighedslov, der nærmest er beregnet paa at afhjælpe de Fornsødenheder, som Finantserne have for den nærmeste Fremtid, da kan jeg for mit Vedkommende ogsaa meget godt blive staaende ved Contingentsystemet. Der kunde maaskee synes at være en Modsigelse tilstede med Hensyn til en Uttring, der er brugt af et Mindretal i Udvalget, betreffende denne $\frac{1}{4}$ pCt. til Kommunen, idet dette Mindretal siger, at naar han ikke har udstilt sig fra Fleertallet i det Forslag, der herom er gjort, da er det, fordi Finansministeren ikke har modsat sig det. Dette er ganske rigtigt; jeg modsætter mig ikke denne $\frac{1}{4}$ pCt.; men jeg anseer dog alligevel dette Forslag for at være en af de Ting, som maaskee vilde berede Loven meget alvorlige Vanffeligheder for at komme igjennem, og jeg kan derfor for mit Vedkommende egentlig ikke tilraade det, skjøndt jeg paa den anden Side har sølt mig forpligtet til ikke fra min Side at stille Sagen paa Spidsen, fordi der derved let kunde fremkaldes Consergentser, som hverken jeg eller Fleertallet af dette Thing maaskee i dette Øieblik kunde ønske.

Med Hensyn til det Mindretalsforslag, der foreligger om den stigende Scala, da vil jeg stille mig paa samme Standpunkt, som Udvalget har indtaget. Jeg benægter ikke Muligheden af, at man kan komme til en saadan Bestemmelse, jeg benægter heller ikke ligefrem dens Retfærdighed, men jeg indrømmer den heller ikke. Den trænger, som det ærede Medlem for Veile (Gad) nys udbillede, til en alvorlig